

her til landet, men nu er prostitueret under former, hvor hun ikke længere juridisk set er udsat for menneskehandel.

Eksempelvis kan det være tilfældet, hvor det er lykkedes for den prostituerede at slippe ud af klørerne på sin bagmand, og hvor vedkommende nu er prostitueret under former, der ikke har forbindelse til den tvang, som vedkommende tidligere har været udsat for. Hvordan har forslagsstillerne tænkt sig at sådanne tilfælde skal bedømmes i forhold til den foreslåede bestemmelse?

I øvrigt gælder det også efter min opfattelse, at graden af sikkerhed for, at der er begået en menneskehandelsforbrydelse over for den pågældende prostituerede, kan give anledning til tvivl. Under en straffesag mod en kunde vil det jo bl.a. også være sådan, at spørgsmålet om kundens forsæt må vurderes uafhængigt af, om der tidligere er afsagt dom over en gerningsmand for at have begået menneskehandel mod den pågældende prostituerede. Samtidig er det klart, at ikke enhver mistanke om, at der er tale om menneskehandel, vil være tilstrækkelig.

Så hvis man skulle følge beslutningsforslaget, måtte det afgørende vel normalt være, at det uden for enhver rimelig tvivl skal kunne bevises, at kunden vidste eller anså det for overvejende sandsynlig, at en prostitueret var offer for menneskehandel.

Kl. 18.35

Jeg tror som nævnt, at det vil være overordentlig vanskeligt i praksis at føre et sådant bevis. For som jeg netop var inde på, kan f.eks. det forhold, at en prostitueret er udlænding, ikke i sig selv udgøre et tilstrækkeligt bevis. Og jeg kan heller ikke umiddelbart få øje på andre objektive forhold, der i sig selv kunne være afgørende for bedømmelsen af en kundes forsæt.

I visse tilfælde kan der selvfølgelig for en kunde være særlige tegn på, at en prostitueret kan være offer for menneskehandel. Eksempelvis gælder det, hvis vedkommende ikke fungerer psykisk normalt, eller hvis den prostituerede opfører sig på en måde, der tyder på, at vedkommendes bevægelsesfrihed er begrænset. Heller ikke i sådan et tilfælde vil man imidlertid i en straffesag uden videre kunne fastslå, at den prostituerede er offer for menneskehandel. Det vil derfor selv i de netop nævnte tilfælde formentlig blive særdeles vanskeligt at bevise, at kunden har haft forsæt med hensyn til, at der var tale om et offer for menneskehandel.

Bevisproblemer af den nævnte karakter vil i øvrigt formentlig gøre sig gældende i helt særlig grad i tilfælde, hvor kontakten mellem sælgeren af den seksuelle ydelse og kunden etableres på gaden eller på en restauration. I sådanne tilfælde vil det således være særlig vanskeligt for en kunde at blive klar over baggrunden for, at vedkommende er prostitueret.

Sammenfattende vil jeg sige, at det umiddelbart forekommer mig vanskeligt at finde blot nogenlunde objektive kriterier for, hvornår kunden almindeligvis skulle ifalde et strafansvar. I givet fald måtte der formentlig være tale om at opstille en bred vifte af specifikke kriterier, som man finder tilsammen vil give kunden et billede af, at den pågældende prostituerede er offer for menneskehandel. Men i praksis tror jeg at det vil være meget svært at få nogen dømt på grundlag af en sådan bestemmelse. Det gælder i øvrigt også, hvis man ud over tilfælde af forsæt skulle forestille sig kriterier for et strafansvar på grundlag af uagtsomhed hos kunden.

Alt i alt betyder det anførte, at man efter regeringens opfattelse må formode, at en bestemmelse som den, forslagsstillerne lægger op til, ikke vil kunne anvendes i praksis, og at vi altså vil risikere at stå med en bestemmelse, der kun bliver et slag i luften.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at jeg har forstået, at politiet fra tid til anden modtager henvendelser fra kunder i forbindelse med efterforskning af sager om menneskehandel. Hvis vi kriminaliserer kunderne, kan det dermed muligvis få den utilsigtede effekt, at det i visse tilfælde vil blive endnu vanskeligere at finde bagmændene i disse sager. Endvidere har rigspolitiet givet udtryk for, at et eventuelt forbud mod køb af prostitutionsydelse må forventes at føre til ændringer i den måde, prostitutionsydelser udbydes og udføres på. Disse ændringer vil kunne indebære et mere risikobetonet forhold for de prostituerede og gøre det sværere for politiet at efterforske sager i miljøet.

På baggrund af de nævnte betragtninger kan regeringen som sagt ikke umiddelbart støtte beslutningsforslaget. Det skyldes bl.a., at forslaget rejser nogle vanskelige spørgsmål om, hvordan den foreslåede bestemmelse overhovedet vil kunne anvendes i praksis. Forslagsstillerne vil nok under den videre behandling hjælpe med at prøve at få besvaret nogle af spørgsmålene, men umiddelbart forekommer det mig at være vanskeligt.